

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 77.906/1/V

van 29 juli 2025

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging
van de regelgeving, wat betreft de gezagsfuncties’

Op 30 juni 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Binnenland, Steden- en Plattelandsbeleid, Samenleven, Integratie en Inburgering, Bestuurszaken, Sociale Economie en Zeevisserij verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 14 augustus 2025,^{*} een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van de regelgeving, wat betreft de gezagsfuncties’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 22 juli 2025. De kamer was samengesteld uit Pierre LEFRANC, kamervoorzitter, Brecht STEEN en Annelies D’ESPALLIER, staatsraden, Bruno PEETERS, assessor, en Eline YOSHIMI, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Katrien DIDDEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 29 juli 2025.

*

---

^{*} Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juni en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Bij besluit van 29 maart 2024¹ werd het beginsel van de statutaire tewerkstelling voor de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse Overheid, zoals bepaald in het Vlaams Personeelsstatuut² (hierna: VPS), vervangen door het beginsel van de contractuele tewerkstelling.³ In afwijking hiervan worden de “gezagsfuncties”, zoals vermeld in bijlage 4 bij het VPS, in principe wel nog ingevuld via een statutaire tewerkstelling.⁴

Een “gezagsfunctie” is “een functie waarbij de eenzijdig bindende beslissingsbevoegdheid ten aanzien van derden rechtstreeks voortvloeit uit de functie en raakt aan de grondrechten van derden”.⁵

3. Met het decreet van 22 maart 2024⁶ werden verschillende decreten en wetten aangepast om een basis te creëren voor de uniforme en consistente toepassing van het begrip gezagsfunctie in alle diensten van de Vlaamse overheid.⁷ Het decreet beoogt te verduidelijken dat de betrokken decretaal verankerde beslissingsbevoegdheid enkel toekomt aan het personeelslid met de gezagsfunctie door telkens de verwijzing naar de bevoegde overheid of entiteit te vervangen door een verwijzing naar het bevoegde personeelslid.⁸

---

¹ Besluit van de Vlaamse Regering van 29 maart 2024 ‘tot wijziging van het Vlaams personeelsstatuut van 13 januari 2006, wat betreft de modernisering van het hr-beleid, gezagsfuncties, top- en middenkader en loopbaanbeleid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 2020 tot vaststelling van de regels voor het algemene personeelsbeleid in de diensten van de Vlaamse overheid, de Vlaamse openbare instellingen en de strategische adviesraad SERV en voor het specifieke personeelsbeleid in de diensten van de Vlaamse overheid en van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 oktober 2015 tot regeling van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de hoofden van de departementen en van de intern verzelfstandigde agentschappen, en tot opheffing van het ministerieel besluit van 14 mei 2008 houdende de vaststelling van de bijkomende of specifieke opdrachten bij de diensten van de Vlaamse overheid’.

² Besluit van de Vlaamse Regering van 13 januari 2006 ‘houdende de vaststelling van de rechtspositie van het personeel van de diensten van de Vlaamse overheid’.

³ Artikel III.2, § 1, VPS.

⁴ Artikel III.2, § 2, VPS.

⁵ Artikel I.2, 35°, VPS.

⁶ Decreet van 22 maart 2024 ‘tot wijziging van de regelgeving met het oog op de toepassing van het begrip gezagsfunctie in de rechtspositieregeling van het personeel van de diensten van de Vlaamse overheid’.

⁷ Toelichting bij het voorstel van decreet ‘tot wijziging van diverse wetten en decreten, met het oog op de toepassing van het begrip gezagsfunctie in de rechtspositieregeling van het personeel van de diensten van de Vlaamse overheid’, *Parl.St.* VI.Parl. 2023-2024, nr. 2002/1, 3.

⁸ Deze bevoegdheden kunnen daardoor evenmin nog worden gedelegeerd, aangezien artikel 10, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 oktober 2015 ‘tot regeling van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de hoofden van de departementen en van de intern verzelfstandigde agentschappen’ bepaalt dat de bevoegdheden die

Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt tot uitvoering van dit decreet en voorziet in de inwerkingtreding ervan (artikel 28 van het ontwerp). De functies die door dit decreet worden beschouwd als gezagsfuncties worden toegevoegd aan de lijst van gezagsfuncties in bijlage 4 bij het VPS (artikel 1) en de verschillende uitvoeringsbesluiten worden in overeenstemming gebracht met de aangepaste decretale en wettelijk bepalingen (artikelen 2 tot 27). Het gaat meer bepaald om de volgende besluiten:

- het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 ‘tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’ (artikel 2);

- het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 ‘houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding’ (artikelen 3 tot 11);

- het Handhavingsbesluit Ruimtelijke Ordening van 9 februari 2018⁹ (artikel 12);

- het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 ‘houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers’ (artikelen 13 tot 21);

- het besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 2021 ‘tot uitvoering van het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen’ (artikelen 22 tot 27).

ALGEMENE OPMERKINGEN

4. Daarnaar gevraagd, bevestigde de gemachtigde dat de wijzigingen bij het decreet van 22 maart 2024 niet raken aan de aansprakelijkheidsregeling, maar enkel bedoeld zijn om duidelijk te maken aan wie de beslissingsbevoegdheid toekomt:

“U bevraagt zich over de ratio achter de wijzigingen in het ontwerpbesluit die concreet inhouden dat de verwijzingen naar een bepaalde dienst of entiteit vervangen worden door een verwijzing naar het bevoegde personeelslid.

Deze wijzigingen hebben concreet als doel te verduidelijken dat specifieke beslissingsbevoegdheden (die raken aan de grondrechten van derden) inherent verbonden zijn aan specifieke functies/personeelsleden. Dit betekent ook dat de bevoegdheden niet delegerbaar zijn.

[...]

Juridische onderbouw

Het overheidshandelen moet in beginsel worden ingevuld en uitgeoefend op basis van en in overeenstemming met een (grond)wettelijke grondslag. De toegewezen bevoegdheden moeten worden uitgeoefend op de wijze bepaald door de Grondwet en de

---

decretaal zijn toegewezen aan gezagsfuncties zoals gedefinieerd in en vermeld in bijlage 4 bij het Vlaams Personeelsstatuut, niet delegerbaar zijn.

⁹ Besluit van de Vlaamse Regering van 9 februari 2018 ‘betreffende de handhaving van de ruimtelijke ordening en tot wijziging en opheffing van diverse besluiten’.

wet (artikel 33 Gw.). Dit impliceert dat de delegatie van toegewezen bevoegdheden principieel verboden is. Dit betreft de invulling van het wettigheidsbeginsel.

De wetgever/decreetgever kan een welbepaalde bevoegdheid rechtstreeks toewijzen aan een bepaald personeelslid. Een dergelijke expliciete toewijzing (i.t.t. de toewijzing aan een bestuur of dienst) impliceert dat de aangewezen ambtenaar de beslissingsbevoegdheid zelf onafhankelijk en neutraal, d.i. met een beperkte hiërarchische sturing, uitoefent.

Ik voeg daaromtrent ook nog volgende passage toe uit de rechtsleer (I. OPDEBEEK en S. DE SOMER, “Algemeen bestuursrecht, grondslagen en beginselen” – p. 300):

‘In tegenstelling tot wat in beginsel het geval is bij een hiërarchisch gestructureerde dienst, kan de hiërarchisch overste de bevoegdheid hier niet naar zich toe trekken. Er is een verbod om zich in de plaats te stellen en om inhoudelijke instructies te geven met betrekking tot de uitoefening van de taak in specifieke dossiers: de wetgever heeft immers deze ambtenaar specifiek aangeduid als het enige bevoegde orgaan. Voor het overige blijft de ambtenaar echter wel onderworpen aan het hiërarchisch gezag. Dit impliceert dat de hiërarchisch overste bijvoorbeeld wel instructies kan geven met betrekking tot de termijn waarbinnen de bevoegdheid wordt uitgeoefend (binnen de grenzen van wat wettelijk is toegestaan). Bovendien blijft die laatste ook bevoegd om algemene beleidsrichtlijnen te geven, bijvoorbeeld in de vorm van omzendbrieven of beleidskaders.’

Aldus nam het Vlaams parlement in eerste instantie initiatief om de wetgeving (in strikte zin, nl. de decreten) op dit vlak coherent te maken: thans wijst de wetgever een beslissingsbevoegdheid toe aan een welbepaald personeelslid wanneer diens onafhankelijk en neutraal optreden in individuele dossiers (ook tegenover het bestuur waarvan het deel uitmaakt) essentieel is. Gelijkaardige beslissingsbevoegdheden worden op een gelijkaardige manier benaderd. Historisch uiteenlopende benaderingen worden op elkaar afgestemd.

Deze oefening resulteerde in het decreet van 22 maart 2024 tot wijziging van de regelgeving met het oog op de toepassing van het begrip gezagsfunctie in de rechtspositieregeling van het personeel van de diensten van de Vlaamse overheid.

Op basis van het wettigheidsbeginsel is het onafhankelijk optreden van de gezagsfunctie gegarandeerd en de delegatie van de wettelijk toegewezen beslissingsbevoegdheden van gezagsfunctie uitgesloten, tenzij de decretale grondslag een dergelijke delegatiemogelijkheid uitdrukkelijk voorziet. De bestaande uitvoeringsbesluiten van de decreten die geïmpacteerd zijn door het decreet van 22 maart 2024 worden door middel van dit uitvoeringsbesluit in overeenstemming gebracht met deze gewijzigde hogere regelgeving.

Aansprakelijkheid van gezagsfuncties

De introductie van de gezagsfunctie in het Vlaams personeelsstatuut (op basis van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 maart 2024) heeft geen implicaties voor de aansprakelijkheidsregeling die berust op federale regelgeving.

Immers zijn volgende principes uit die federale regelgeving onverkort van toepassing op de gezagsfunctie = een statutair personeelslid van een Vlaamse overheidsdienst:

- De burgerrechtelijke aansprakelijkheid van statutaire personeelsleden is omwille van hun statuut beperkt. Zij zijn slechts persoonlijk burgerrechtelijk aansprakelijk naar aanleiding van de uitoefening van hun functie in geval van bedrog, een zware fout of een veel voorkomende lichte fout. Voor eender

welke andere fout van de werknemer of aangestelde in de uitoefening van de functie, kan men zich richten tot de werkgever.

Bron: Wet van 10 februari 2003 betreffende de aansprakelijkheid van en voor personeelsleden in dienst van openbare rechtspersonen

- De beperking van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid heeft geen invloed op strafrechtelijke aansprakelijkheid van het personeelslid. Vanzelfsprekend kan het personeelslid persoonlijk vervolgd worden omwille van het begaan van een misdrijf of deelname aan een misdrijf.

Voor de meeste misdrijven is weliswaar een bijzonder opzet van de daden vereist. Het personeelslid is persoonlijk aansprakelijk voor daden die het stelt met een bedrieglijke opzet. Het spreekt voor zich dat een verzekeraar de risico's van deze aansprakelijkheid niet dekt.

Weliswaar is het personeelslid met een toegewezen bevoegdheid meer 'zichtbaar' ten aanzien van derden daar zij beslissingen nemen in eigen naam (doch steeds met de uitdrukkelijke vermelding van de specifieke hoedanigheid, die constitutief is voor de uitoefening van de bevoegdheid). Dit belet niet dat de werkgever rechtstreeks zou tussenkomen in een eventueel geschil en de nodige bijstand zou verlenen. De overheidswerkgever is immers verplicht om de aansprakelijkheid van zijn personeel te dekken.

Tot slot wijs ik erop dat de personeelsleden van de Vlaamse Overheid rechtsbijstand genieten in geval van vervolging omwille van de uitoefening van hun functie.

De omzendbrief DVO/BZ/P&O/2007/21 van 6 november 2007 omschrijft op welke manier de Vlaamse Overheid invulling geeft aan deze rechtsbijstand.

De rechtsbijstand impliceert onder meer dat de werkgever de kosten van de advocaat ten laste neemt. Deze rechtsbijstand is slechts uitgesloten:

- o Wanneer het personeelslid persoonlijk aansprakelijk is wegens bedrog, een zware fout of veel voorkomende lichte fout
- o Bij geschillen tussen het departement, het agentschap of de entiteit die het personeelslid tewerkstelt en het personeelslid
- o Wanneer het personeelslid de functie uitoefende in een staat van dronkenschap of gellijkaardige toestand.

De persoonlijke aanspreekbaarheid van een ambtenaar wegens beslissingen die hij neemt in het kader van wettelijk toegewezen bevoegdheden is niet nieuw. Door de oplijsting in bijlage 4 zijn deze sinds 29 maart 2024 slechts beter zichtbaar. In het verleden werd de aansprakelijkheid van personeelsleden steeds op een correcte manier opgevangen door de overheidswerkgever".

5. De Raad van State stelt vast dat het ontwerp in de uitvoering van het decreet van 22 maart 2024 niet in alle gevallen in de onderscheiden uitvoeringsbesluiten de verwijzing naar de betrokken entiteit vervangt door een verwijzing naar het betrokken personeelslid wanneer lijkt te moeten worden aangenomen dat het gaat om de uitoefening van een bevoegdheid die decretaal werd toegewezen aan een gezagsfunctie. Enkele voorbeelden hiervan worden hierna gegeven.

5.1. Zo bepaalt het ontworpen artikel 111/19 in afdeling 3 (“De controledienst en het verhoor”) van hoofdstuk I (“Activering en opvolging zoekgedrag”) van Titel III/1 (“Activering en beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt”) van het voormelde besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 (artikel 4 van het ontwerp) niet dat de personeelsleden van de controledienst die zijn aangewezen conform artikel 111/18, § 2, de ontvankelijkheid van de dossiers beoordelen. Daarnaast worden de woorden “de controledienst” wel vervangen in het ontworpen artikel 111/21, § 4, van hetzelfde besluit in verband met de beslissingsbevoegdheid bij verstek door de woorden “het personeelslid van de controledienst dat conform artikel 118/18, § 2, wordt aangewezen” (artikel 5 van het ontwerp), maar niet in § 2 van diezelfde bepaling in verband met de bevoegdheid tot het nemen van een beslissing over het gemotiveerd verzoek om het verhoor te verdagen.

5.2. Ook wordt de term “De bevoegde overheid” in het ontworpen artikel 66, eerste lid, in hoofdstuk 9 (“Procedure voor de toelating tot arbeid die deel uitmaakt van een procedure om de gecombineerde vergunning, de Europese blauwe kaart of een andere verblijfstitel te verkrijgen voor werk voor een periode van meer dan negentig dagen”) van het voormelde besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 in verband met het controleren van de volledigheid van de aanvraag en de mededeling daarover aan de aanvrager, niet vervangen door “het personeelslid van de bevoegde overheid dat conform artikel 2, § 4, is aangewezen” (artikel 18 van het ontwerp). Dezelfde vaststelling geldt voor het ontworpen artikel 72, § 1, in hoofdstuk 10 (Procedure voor de toelating tot arbeid die leidt tot de afgifte van de arbeidsvergunning en de arbeidskaart”) van hetzelfde besluit van de Vlaamse Regering in verband met het controleren van de volledigheid van de aanvraag en de mededeling daarover aan de aanvrager (artikel 19 van het ontwerp).¹⁰

5.3. Ook in het ontworpen artikel 73, § 1, tweede lid, van het voormelde besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 in verband met de bevoegdheid om de beslissingstermijn te verlengen, wordt “de bevoegde overheid” niet vervangen door “het personeelslid van de bevoegde overheid dat conform artikel 2, § 4, is aangewezen” (artikel 20 van het ontwerp).

5.4. Het komt de Raad van State voor dat zo’n voorbeslissingen net zoals de uiteindelijke beslissing (ten gronde) kunnen raken aan de grondrechten van de aanvrager vermits zo’n voorbeslissing een weigering van een gemotiveerd verzoek tot verdaging van het verhoor kan inhouden (opmerking 5.1) of de onontvankelijkheid van de aanvraag (opmerking 5.2) of het al dan niet verlengen van de beslissingstermijn (opmerking 5.3).

De beslissing om de verwijzing naar de entiteit in een rechtsregel al dan niet te vervangen door een verwijzing naar het bevoegde personeelslid met een gezagsfunctie, moet het resultaat zijn van een grondige analyse van de beslissingsbevoegdheid die in deze rechtsregel vervat ligt, waarbij wordt nagegaan of het gaat om een eenzijdig bindende beslissingsbevoegdheid die raakt aan de grondrechten van derden of niet.¹¹ In voorkomend geval dient de verwijzing, in de geest van het decreet van 22 maart 2024, te worden vervangen. De stellers van het ontwerp dienen er zich van te vergewissen of deze wijzigingen consequent worden doorgevoerd, ter uitvoering van

¹⁰ Evenmin wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om de verwijzing naar “de bevoegde overheid” te vervangen in artikel 72, § 2, van hetzelfde besluit van de Vlaamse Regering.

¹¹ Artikel I.2, 35°, VPS.

het decreet van 22 maart 2024 dat als echtsgrond dient en ter eerbiediging van het grondwettelijk beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.

Het ontwerp verdient op dit punt een grondig nazicht.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

6. In de rubriek “Vormvereisten” van de aanhef moet de datum van het sluiten van het protocol nr. 440.1377 (namelijk 26 mei 2025) worden aangevuld.

Artikel 6

7. De gemachtigde bevestigde dat, in de lijn met de bedoeling van de regelgeving, het woord “controledienst” in het ontworpen artikel 111/22, § 2, eerste lid, 4°, ook moet worden vervangen. Men formuleer het ontworpen artikel 111/22, § 2, eerste lid, derhalve als volgt:

“4° voor de toepassing van artikel 52bis, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, de beslissingen die zijn genomen binnen een periode van twaalf maanden vóór de personeelsleden van de controledienst die conform artikel 111/18, § 2, zijn aangewezen, een beslissing hebben genomen;”.

Artikel 12

8.1. Het ontworpen artikel 2/1, tweede lid, van het Handhavingsbesluit Ruimtelijke Ordening van 9 februari 2018, bepaalt dat de leidend ambtenaar de bevoegdheid, vermeld in het eerste lid, kan delegeren tot op het meest functionele niveau.

8.2. Bij artikel 20, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 oktober 2015 ‘tot regeling van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de hoofden van de departementen en van de intern verzelfstandigde agentschappen’ wordt evenwel reeds aan het hoofd van het departement of het agentschap de mogelijkheid verleend om “[m]et het oog op een efficiënte en resultaatgerichte interne organisatie (...) een deel van de gedelegeerde aangelegenheden verder [te] subdelegeren aan personeelsleden van het departement of agentschap die onder zijn hiërarchisch gezag staan, tot op het meest functionele niveau”. Artikel 20, § 2, van hetzelfde besluit bepaalt dat de mogelijkheid om gedelegeerde aangelegenheden te subdelegeren kan worden beperkt door middel van de in artikel 23, § 2, van dat besluit bedoelde besluiten. Luidens artikel 21 van dat besluit wordt het besluit van de secretaris-generaal of van de administrateur-generaal waarmee de subdelegaties worden vastgesteld, in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt en wordt ervan een afschrift bezorgd aan de betrokken minister.

De artikelen 23 tot 27 van dat besluit voorzien in een nadere regeling van het gebruik van die delegaties, evenals in een systeem van interne controle en in rapporteringsverplichtingen.

8.3. Het ontworpen artikel 2/1, tweede lid, doet dan ook vragen rijzen of de voormelde bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 oktober 2015 toepasselijk zijn op de subdelegaties die overeenkomstig de ontworpen bepalingen zouden worden toegestaan, hetgeen de rechtsgeldigheid van de eruit voortvloeiende rechtshandelingen kan aantasten.

Gevraagd naar de verhouding tussen de ontworpen bepaling en de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 oktober 2015 en of de delegatie in artikel 6.1.1, 2°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening tot gevolg kan hebben dat de bevoegdheid wordt gedelegeerd aan een contractueel personeelslid en dit contractueel personeelslid bijgevolg de personeelsleden met een gezagsfunctie kan aanduiden, antwoordde de gemachtigde:

“De betreffende artikelen moeten effectief samen worden gelezen. De mogelijkheid voor de leidend ambtenaar om de personeelsleden van de gewestelijke entiteit aan te duiden betreft immers een bevoegdheid die raakt aan de interne organisatie en het personeelsmanagement (artikel 10-12 van het besluit van 30 oktober 2015).”

En

“Het klopt dat de leidend ambtenaar van het Departement Omgeving de bevoegdheid om personeelsleden die optreden als gewestelijke entiteit aan te wijzen, kan delegeren tot op het meest functionele niveau. Dit moet de goede werking en continuïteit van de openbare dienst garanderen. Zo expliciteert aanvullend ook artikel 20, § 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 oktober 2015 (...)

Deze delegatie kan ook tot gevolg hebben dat een contractueel personeelslid de bevoegdheid krijgt om personeelsleden met een gezagsfunctie aan te duiden. Noch het besluit van de Vlaamse Regering van 30 oktober 2015, noch het Vlaams personeelsstatuut staan hieraan in de weg. Ook volgens deze besluiten is een dergelijke subdelegatie mogelijk. Het feit dat een personeelslid zelf contractueel is aangesteld (en geen gezagsfunctie is in de zin van het Vlaams personeelsstatuut), belet niet dat dit (contractueel) personeelslid de personeelsleden kan aanwijzen die een gezagsfunctie zullen uitoefenen.

Meer nog: uit de artikelen III 2, § 2, 2°, V 1bis en V 9 VPS volgt dat een leidend ambtenaar zijn mandaatfunctie vanaf 1 juni 2024 steeds contractueel opneemt, ook wanneer deze leidend ambtenaar zelf een gezagsfunctie uitoefent. Aldus zal, ook wanneer geen subdelegatie gebeurt van de bevoegdheid om de personeelsleden van de gewestelijke entiteit aan te wijzen, een contractueel personeelslid (nl. de leidend ambtenaar die mandaathouder is op N-niveau) de personeelsleden die een gezagsfunctie zullen uitoefenen, aanwijzen. De benoemende overheid (cfr. de definitie in artikel I 2, 11° VPS) zal in de regel een contractueel personeelslid zijn.”

8.4. Uit het antwoord van de gemachtigde blijkt dat geen specifieke gevallen van subdelegaties worden bedoeld die een andere regeling behoeven dan degene waarin het besluit van de Vlaamse Regering van 30 oktober 2015 voorziet. In dat geval is het raadzaam van de ontworpen bepaling af te zien.¹²

¹² Zie bijvoorbeeld adv.RvS 72.462/1 van 29 november 2022 over een ontwerp dat geleid heeft tot het besluit van de Vlaamse Regering van 23 december 2022 ‘over de contractuele onderhandelingen en aanbodregulering van producten met een beschermde oorsprongsbenaming of een beschermde geografische aanduiding in de sector melk en zuivelproducten’, opmerking 5.

Artikel 28

9. Uit de tekst van artikel 28 blijkt niet op welke datum het te nemen besluit in werking zal treden. Daarnaar gevraagd, antwoordde de gemachtigde:

“De datum van 1 oktober 2025 zal vooropgesteld worden als datum voor de inwerkingtreding”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Eline YOSHIMI

Pierre LEFRANC